

TEZĂUR LITURGIC

25 IANUARIE

**SLUJBA
SOBORULUI
SF.NOI MUCENICI
ȘI MĂRTURISITORI
AI RUSIEI**

ATENA, 2020

ΤΗ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ῥώσων Ἀγίων
Νεομαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τῶν ἐπὶ ἀθέου
Κομμουνισμοῦ ὁμολογησάντων καὶ ἐν φρικταῖς
φυλακαῖς, δειναῖς ἐξορίαῖς, πικραῖς βασάνοις, ἐν
παγετῷ καὶ κρύῳ, ἐν δίψει καὶ πείνῃ καὶ
ποικίλοις τρόποις μαρτυρησάντων-1917-1990
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ΄.

Ἡ τῆς Ῥωσίας γῆ, παράδεισος γέγονεν ἐπίγειος, ὡς
ἐν ταῖς ῥωγμαῖς αὐτῆς, τὰ σώματα κρύπτουσα, τῶν ἐν
αὐτῇ Νεομαρτύρων φωτιζόμενη ἅμα, ἐκ τῆς οὐρανίου
δόξης Αὐτῶν, ῥανάντων ταύτην, τῷ ἰδίῳ αἵματι αὐτῶν,
κατακρεουργηθέντων, χερσὶ τῶν τοῦ σατὰν ζιζανίων,
διὰ τὴν Πίστιν εἰς Χριστόν, καὶ λυτρωθέντων, ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας, τῆς ἀποστασίας· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ
ἡμεῖς, πάσης πλάνης ῥυσθείημεν, καὶ τύχοιμεν, τῆς
αἰωνίου σωτηρίας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικὸν τοῦ μικροῦ
Ἑσπερινοῦ τοῦ ἤχου.

Ἀποστικά, Ἦχος α΄. Νεφέλην τε φωτός,
Ῥωσίας οἱ κλεινοὶ Νεομάρτυρες πάντες, καὶ ἐν
ἅθλοις παμμέγιστοι, Χριστοῦ πάθους μιμηταί, καὶ τῆς
δόξης κοινωνοί, ἐνώπιον ὑμῶν, γόνυ κλίνοντας πίστει,
ἐν πόθῳ δοζάζομεν, ἀγῶνας καὶ σκάμματα, δι' ὧν

ἐκηρύξατε, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον, εὐθαρσῶς ὀρθοδόξως, δεόμενοι, μὴ παύσησθε δυσωπεῖν, Αὐτὸν ὑπὲρ τῶν τιμῶντων, ὑμᾶς πανεύφημοι.

Στίχος (ψαλ. Ξε' 10): *Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.*

Ἦν ἑνδοξοὶ Χριστοῦ Νεομάρτυρες ἄρτι, ἐν Ῥωσῖα ἀσκήσαντες, ὑμεῖς ὅτε ἐν αὐτῇ, ὑπ' ἀθέων διωγμῶν, ἐξέλιπε πολλῶν, ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, αὐτὴν ἐνισχύσατε, ἀτρόμως κηρύξαντες, τυράννων ἐνώπιον, σαρκὸς ἀφειδήσαντες, τῇ ἀγάπῃ τρωθέντες, τῷ ἔρωτι τῷ Θεῷ, πρὸς τὸν Χριστόν, ὃν δυσωπεῖτε τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνητὰς ὑμῶν.

Στίχος (ψαλ. Λγ' 18): *Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.*

Οὐκ ἄνθρωποι εἰσὶν Ἐκκλησίας σωτῆρες, ἢν ἐχθροὶ οὐκ ἐνίκησαν, ἀλλ' αὐτὴ σώζει πιστοὺς, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ὡς δέδεικται σαφῶς, ἐν ὑμῶν τοῖς ἀγῶσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, Ῥωσῖας οἱ Νέαθλοι, ὡς δόξα καὶ καύχημα, ἀεὶ χρηματίζοντες, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, δεόμενοι, ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, ἄχρι Χριστοῦ παρουσίας, μεῖναι ἀσάλευτον.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἦν θαυμαστὴ στρατιά, τῶν Νέων Ἀθλητῶν τῆς Ῥωσῖας! τίς δύναται, ὑμᾶς δοξᾶσαι ἐπαξίως; Ἀληθῶς εὐλογημένη ἐστὶν ἡ γῆ, ἡ ποτισθεῖσα τῷ αἵματι ὑμῶν, καὶ αἱ πόλεις καὶ κῶμαι, μυστικῶς ἡγιασμέναι, ὅτι ἐδέξαντο, τὰ πάντιμα Λείψανα ὑμῶν, πολλάκις ὑπὸ

τῆς Ἐκκλησίας, οὐχ ὑμνηθέντα, οὐδὲ ἐντίμως ταφέντα. Ἀλλ' ὅμως εὐξασθε, Ἅγιοι, ὑπὲρ τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν τιμώντων ὑμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

(Μικροῦ Ἑσπερινοῦ β' ἤχου ὀκταήχου).

Τίς Σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσει, καὶ μακαρίσει Κόρη Θεόνυμφε, ὑπὲρ τῆς διὰ Σοῦ γεγонуίας τῷ κόσμῳ ἀπολυτρώσεως; Εὐχαριστοῦντες οὖν κραυγάζομέν Σοι λέγοντες· Χαῖρε ἡ τὸν Ἀδὰμ θεώσασα, καὶ τὰ διεστῶτα συνάψασα. Χαῖρε ἡ φωτίσασα τὸ γένος ἡμῶν, τῇ φωτοφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον. Τὸν Συνάναρχον. πλ. Α'.

Τῆς Ῥωσίας ἀπάσης οἱ Νεομάρτυρες, Ἀρχιεράρχης ὁ Τύχων, Ἱεραρχῶν ἡ πληθὺς, Ἱερέων Διακόνων καὶ Μοναχῶν, πάντες πιστοὶ καὶ λαϊκοί, ὡς γενναῖοι Ἀθληταί, ἐρρίφθητε εἰς ἀγῶνας, καὶ μαρτυρήσατε πάντες, Θεία δυνάμει τοῦ Στεφοδότου Χριστοῦ.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Κλεινοὶ Νεομάρτυρες, οἱ τῆς Ῥωσίας βλαστοί, ἀθέων τὸ φρύαγμα, ὑπομονὴ αἰκισμῶν, θανάτῳ βιαίῳ τε, ἅπαν καταβαλόντες, Ὁρθοδόξῳ τῇ πίστει, εὗρατε παρρησίαν, πρὸς Χριστὸν ὃν αἰτεῖσθε, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμᾶς ὕμνοις, πάντως γεραίροντας.

Δόξα. Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Ἅγιοι Μάρτυρες Ἱεράρχαι ποιμένες καὶ Μοναχοί, καὶ Λαϊκῶν ἡ πληθὺς, ἄνδρες ὁμολογηταί, καὶ

γυναῖκες καὶ παῖδες, τῆς Ῥωσίας, τοῦ πνευματικοῦ
 λειμῶνος ἄνθη, οἱ θαυμαστῶς ἀνθήσαντες, ἐν ᾧ ῥα
 θλιβερῶν διωγμῶν, καρποὺς ἐνεγκόντες, τῶν βασάνων
 ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ ὑμᾶς φυτεύσαντος, ὃν ἱκετεύσατε,
 ῥύσασθαι τὸν Λαὸν Αὐτοῦ, ἐξ ἀθέων καὶ κακῶν
 ἀνθρώπων, τοῦ ἀκλόνητον μεῖναι, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς
 Ῥωσίας, ἐρηρυσμένην ὑμῶν τῷ αἵματι καὶ ταῖς
 αἰκίαις, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου αὐτομέλου.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
 μυστήριον, διὰ Σου Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
 πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
 καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι'
 οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτὸ πλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Δ' Ἀναστάσιμα καὶ στ' τῶν Νεομαρτύρων. Ἦχος α'.
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Δεῦτε εὐλαβῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς Θεοῦ ἐκλεκτοὺς,
 καὶ νεάθλους Μάρτυρας, ἀγνίσαντας ἑαυτοὺς,
 φρικταῖς κολάσεσι, Ἀμπέλου τῆς τοῦ Χριστοῦ,
 ἀναδειχθέντας πολύκαρπα κλήματα, τῆς Χάριτος
 ὑετῷ, ἀρδευομένης γλυκεῖς ὄντως βότρυας, ἀγιότητος
 εὐώδεις, τοῖς ἀγῶσι πίστεως, ἐκφυούσης λιταῖς ὧν, τὴν
 μετάνοιαν κτησώμεθα.

Ὅρη τοῦ Κιέβου τίμια, εὐλογίας Σταυροῦ,
 Ἀποστόλου μέτοχα, Ἀνδρέου καὶ νῦν φρικτοῦ, καινοῦ
 Βαπτίσματος, Ῥωσίας δι' οὗ ἡ γῆ, κατεβαπτίσθη
 Μαρτύρων τοῖς αἵμασιν, ὡς ὕδατι ἐν τῷ πρίν, λαὸς
 Ῥωσίας Ἀγίῳ τε Πνεύματι, ἐβαπτίσθη, αὐθις ἄρτι,
 Βλαδίμηρου αἵματι, τοὺς σφαγεῖς συγκωροῦντος,
 ἐβαπτίσθητε Συνάθλοις τε.

Νέῳ Βλαδιμήρῳ Μάρτυρι, ὡς Στεφάνῳ τῷ πρίν,
 στέφος Πρωτομάρτυρι, ἐδόθη ὡς κατ' αὐτόν,
 συγγνώμην νείμαντι, σφαγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ, ἐξ
 ἀμπελῶνος αὐτόν τοῖς ἀρπάσσασι, διὰ τε πύλης ὁμῶς,
 Ἀγίας Λαύρας Σπηλαιῶν ἐλκύσασι, πρὸς σφαγὴν καὶ
 τοὺς δημίους, εὐλογοῦντα ἑαυτοῦ, καὶ Χριστὸν
 δυσωποῦντα, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θρῆνος, μέλος ἅμα καὶ οὐαί, ὁ Προφήτης κράζει,
 κεφαλίδα γράφουσιν, κατέφαγες κορεσθεῖς,
 γλυκείας γεύσεως, ὃ Τύχων μαρτυρικῆς, ὁμολογίας
 ὀτρύνων τὸ ποίμνιον, καὶ πάντας Ἀρχιερεῖς, πρὸς
 ὑπεράσπισιν θείας τῆς Πίστεως, ἀναθεματίσας
 πάντας, τοὺς ναοὺς κρημνίζοντας, καὶ ἀναίδην
 καλοῦντας, ἑαυτοὺς πιστοὺς ὡς ἄφρονες.

Ἄναξ ὃ πολὺτλα Ἄγιε, ὁ πολλὰ πεπονθώς, Νικόλαε
 ἔνδοξε, καὶ Ἀνασσα εὐσεβής, σὺν Ἀλεξίῳ τε, σὺν Ὁλγα
 τε τῇ σεμνῇ, καὶ Τατιάνῃ ὁμοῦ σὺν Μαρίας τε, μεθ' ὧν
 καὶ ἡ εὐκλεής, Ἀναστασία ἡ σύναθλος ἤθλησεν, οἱ
 ἐπὶ τὰ ὑπὲρ τῆς θείας, Ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς
 σφαγέντες αἰτεῖσθε, τὸν Χριστὸν ἡμᾶς λυτρώσασθαι.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Σὺ ταπεινὸς μὲν ἄλλ' ἄσειστος ὡς πύργος, ὥφθης
Πετροπόλεως, κἄν κατακέκρισαι, Βενιαμὶν
Ἱερόαθλε, ἐκ προδοσίας, ὑφ' Ἱερέων ψευδῶν τοῖς
ἄρχουσι, νέοις κοπρωνύμοις τε, καὶ θεομάχοις, φεῦ!
ὁ γὰρ Θεὸς σὲ ἀτρόμητον, ἔδειξε πᾶσι, σταυρὸν
σημείῳ καθυπογράφοντα, μὴ δειλιῶντα τοὺς
δικάζοντας, οὓς σοῖς λόγοις ἐκπλήξας ἐδόξαζες, τὸν
Θεὸν ὃν δύσωπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἐν βαθεῖ λάκκῳ τῷ φρέατι ὁμοίῳ, ζῶντες ἐνετάφητε,
Θεοῦ ὡς θύματα, ὧν Ἑλισάβετ πριγκίπισσα, ἡ
ἐλεήμων, καὶ γενομένη πιστὴ ὀρθόδοξος, πρώτη
ἡγωνίσαστο, ὑπὲρ τῆς Πίστεως, τῆς ἀμωμήτου ἐν Νέα
δέ, αὐτῆς πατρίδι, Ῥωσία οὓσα Γερμανὶς πρότερον,
χριστομιμήτως συγκωρήσασα, τοὺς σφαγεῖς τοῦ
συζύγου καὶ χαίρουσα, σὺν Βάρβαρα συνάθλω,
ὑποστᾶσα τὸ μαρτύριον.

Ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεήθητε βοῶμεν, Νέοι Χριστοῦ
Μάρτυρες, πρίγκηπες Ἅγιοι, ἡ Ἑλισάβετ καὶ
σύναθλος, πιστὴ Βάρβαρα, ἡ ἐν ἀδήλῳ ταφεῖσα
μνήματι, ἐν Γεθσημανῇ, ὁμοῦ, συνδυσωπήσατε, σὺν
τῶν Ἑπτὰ τῇ θεόφρονι, σεπτῇ ὁμάδι, μεθ' ὧν οὐράνιοι
ὑπεδέξαντο, χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Μαρτύρων τε, τὸν
Χριστὸν τὸν σωθῆναι τοὺς ἄσματος, ἐτησίως τιμῶντας,
τὴν σεπτὴν ὑμῶν πανήγυριν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ'.

Τὸ ὑμῶν ἀκλόνητον θάρρος, ἡ δόξα ἐστὶ, τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ῥωσίας, ᾧ Νέοι Μάρτυρες, οἱ

ὑπομείναντες τὰ πάθη, καὶ ὁμολογήσαντες, τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, οἱ ὄντες μαθηταί, τοῦ Φιλίππου καὶ Ἑρμογένους, καὶ ἀκόλουθοι, τοῦ πολύτλα Πατριάρχου Τύκωνος, τοῦ δεδωκότος ὑμῖν καὶ τὸ ὄνομα. Δεδιωγμένοι καὶ ἐσφαγμένοι, τῶν μαρτυρίων τὴν δοκιμασίαν, ἀπποήτως ὑπεμείνατε. Καὶ τίς ἀριθμήσαι δύναται, τὸ πλῆθος τῶν βασάνων ὑμῶν, καὶ τῶν πικρῶν θανάτων; Ὅμως ἀνεδείχθητε Χριστοῦ κήρυκες, τοῖς συνδεσμώταις ὑμῶν, τοῖς οὔσι πρότερον ἀπίστοις, καὶ τελεσταὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων. Μεγάλη ἡ ἀγάπη ὑμῶν πρὸς τὸν Χριστόν, μεγάλη ὑμῶν ἡ πίστις! Ἐν πᾶσι ἀνεδείχθητε, ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὃν πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων ὑμᾶς.

Καὶ νῦν, τοῦ ἤχου

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι

πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (κέφ. Γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὧσιν ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἄξιους ἑαυτοῦ· ὥς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Δ' . 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ. Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. Δ'.

Συναγαγέτωσαν ἡμᾶς πάντας, οἱ φαιδροὶ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, καὶ συνευφρανθεῖν αὐτοῖς, ὥς καὶ αὐτοὶ ἐπὶ ἐνὶ ἐξ ἡμῶν, ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι, χαίρουσιν ὥς εἶπεν ὁ Χριστός, μάλιστα δὲ χαίρουσιν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν Νέων Ἀγίων, Μαρτύρων τε καὶ Ὁμολογητῶν, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ῥωσίας, τῶν διαλαμπάντων ἐν μαρτυρίοις, ὧν ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπήνεγκαν, βασάνους τε καὶ πόνους. Ἴδου γὰρ ὁ Ἄναξ, σὺν τῇ Ἀνάσσει τε καὶ τέκνοις, καὶ ὁ Πατριάρχης, οἱ Ἅγιοι ἅμα Ἱεράρχαι, Ἱερεῖς τε καὶ

Μοναχοί, καὶ ἄνθρωποι παντὸς ἐπιτηδεύματος, δεδοκιμασμένοι διὰ δουλείας, πολλῶν τε στερήσεων, καὶ ἀνηκεστᾶτων βασάνων, μαρτυρικοῦ τε θανάτου, ζωῆς προξένου αἰωνίου, δι' ὃ καὶ δέδοται αὐτοῖς, ἡ χάρις τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι γεγόνασι βασιλεῖον ἱεράτευμα, καὶ ἐλπίς ἀνακαινίσεως, τῆς νέας καθ' ἡμᾶς γενεᾶς, ὡς κήρυκες τοῦ ἐλέους, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ καλέσαντος αὐτούς, ἐν χάριτι ζώντων, καὶ Θεοῦ δείξαντος μετόχους φωτός.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ὦ ἐνθερμε βοηθέ, ἐτοίμη χαρὰ τῶν τεθλιμμένων, ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τῶν ἐν πειρασμοῖς σὲ ἐπικαλουμένων, ὦ Παναγία Κυρία Θεοτόκε, ἰδὲ τοὺς ἐρειπωμένους Ναοὺς τοῦ Υἱοῦ Σου, ἐνώτισαι τοὺς χλευασμοὺς, οὓς ὑπομένουσιν οἱ δοῦλοι Αὐτοῦ, ὑπὸ ἀθέων τῶν βλασφημῶν· εἰσακοῦσαν τῶν στεναγμῶν, τῶν δούλων Αὐτοῦ, καὶ Σὺ μετὰ τῶν Μαρτύρων, βοήθησον αὐτοὺς καὶ ἐλέησον.

Ἀποστιχα τὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β'.

ὦ Ἅγιοι καὶ μάλα ταπεινοὶ Ἱερεῖς, καὶ Ὁμολογηταί, εἶδομεν ὑμᾶς ἐν καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν μακρὰν ἐκδιωχθέντας· εἶδομεν ὑμᾶς λιμοκτονοῦντας, προσβεβλημένοὺς ὑπὸ σκορβούτου, εἶδομεν ὑμᾶς τὸ κάλλος ἀπωλέσαντας, καὶ ὀλοσωμάτοις καὶ αἵμασσούσαις, ἐκ τῶν μαστίγων πληγαῖς κεκαλυμμένους, ὑπὸ δὲ τῶν ὑμῶν φυλάκων, ὕπνου τε

κωλυομένους. Ἀκηκόαμεν θρηνοῦντας ὑμᾶς, διὰ τὰ ἐγκαταλειφθέντα τέκνα ὑμῶν, καὶ τὰς αὐτῶν ἀπροστατεύτους μητέρας. Τίς ὑμῶν τοῦ πλήθους τῶν ὀνομάτων, δυνηθεῖη μνησθῆναι; Τίς ἂν διηγῆσαιτο τῷ κόσμῳ, πάσας ὅσας ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπεμείνατε αἰκίας; Ἀλλ' ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς Αὐτοῦ τοὺς τὰς τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, πρὸς Αὐτὸν ὑποσχέσεις φυλάξαντας, καὶ δὴ μέχρι θανάτου, ἐξ οὗ τὴν παρρησίαν ἐκτήσαντο, τοῦ πρεσβεῦειν Αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου Ἀναστάσιμον.
Ἀπολυτίκια ὡς ἐν μικρῷ ἐσπερινῷ.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμο, τὸ Θεὸς Κύριος εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Τὸ πρῶτον τῶν Μαρτύρων. Δόξα τὸ δεύτερον τῶν Μαρτύρων Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον

Εἰς α' σιχολογίαν καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθεντος.

Διήλθετε ἀνδρείως διὰ πυρὸς βασάνων, ὕδατός τε ἅμα δακρύων, Ῥωσίας Ἀθλοφόροι, οἱ νέοι καὶ Ὁμολογηταί, Ἁγίων τοῖς χοροῖς ὑπὸ Χριστοῦ, ἐνταχθέντες ὡς ἐν τόπῳ ἀναψυχῆς, πρεσβεύοντες ὑπὲρ πάντων· δόξα τῷ ἀνάδειξαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ ὑμᾶς στέψαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' ὑμῶν, ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Εἰς β' σιχολογίαν καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θεὸν ἡγαπηκότες ὑπὲρ Αὐτοῦ προθύμως, ἐπὶ γῆς βασάνους δριμείας πρὸς τὸ ὑμῖν συμφέρον, ὑπέστητε καὶ ὡς ἐκλεκτοί, ἐλάβετε θείας δωρεάς, αἰώνιαν εὐλογίαν τε παρ' Αὐτοῦ, ὑμῖν ὡς προυπισχνεῖτο. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρουμένῳ ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Πολυέλεος καὶ ἡ εἰς Μάρτυρας ἐκλογὴ καὶ τὰ Εὐλογητάρια, (ἄνευ δοξαστικοῦ τοῦ πολυελέου, διότι τὰ εὐλογητάρια ἔχουσι Τριαδικὸν δοξαστικὸν καὶ Θεοτοκίον) Εἴτα ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ Καθίσματα τῶν Μαρτύρων τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον.

Ἦχος γ. Θείας πίστεως

Ἐξελάμψατε, ἐν Ἐκκλησίᾳ, στερεώματι, ὧ Ἱεράρχαι, τῆς Ῥωσίας δι' ἀθλήσεως Ἅγιοι, ὁ Πατριάρχης ὁ Τύχων ὁ πάνσεπτος, ὡς κατ' ἐχθρῶν τοῦ Σταυροῦ τὸ ἀνάθεμα, ζήλῳ πίστεως, καθάπερ πυρὶ φλογίζοντι, τυπώσας αἰωνίως τὸ ἀνέκκλητον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Βλαδίμηρος, ὁ τοῦ Κιέβου, νέος νῦν καρπὸς Ῥωσίας κήπου, καὶ φωστὴρ Βενιαμὶν Πετρουπόλεως, ὁ παιδιόθεν πουῶν τὸ μαρτύριον, οὗ ἡξιώθη δι' ὃ συνευφράνθητε, σὺν Συνάθλοις νῦν, βοῶμεν ὑμῖν πρεσβεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ Ἱερομάρτυρες.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοτοκίου. Αὐτομέλου.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας Σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς Ἀγνείας Σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγεῖς ἐβόα Σοι Θεοτόκε· ποῖόν Σοι ἐγκώμιον, πρᾶσαγάω ἐπάξιον; Τί δὲ ὀνομάσω Σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ Σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἐν Κυριακῇ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐὰν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τῶν Νεομαρτύρων, μετὰ τὸ προκείμενον τῆς Κυριακῆς καὶ προκείμενον, Ἦχος δ', Ψαλ. μγ'. 23: *Ἐνεκά σου, ὁ Θεός, θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν* (Δίς).

Στίχος: *Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς καὶ πάλιν: Ἐνεκά σου, ὁ Θεός..*

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ἔνδον τοῦ βήματος καὶ τῶν Μαρτύρων ἐν ὡραία Πύλῃ Τετάρτης Γ' ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου (Ματθ. Γ. 1622): *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων...*

Μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν. Ἦχος β'. Δόξα: *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Νεομαρτύρων...* Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... Καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στίχου. Ἦχος δ': *Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.* Ἦχος δ'. Ἰδιόμελον.

Οἱ ὑπομείναντες τὰ πάθη, Ὁμολογηταί,
ἀπεφάνθησαν ἀληθεῖς Μάρτυρες, τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
Χριστοῦ, δι' οὓς καὶ προτεθήκαμεν, ταύτην τὴν
πανδαισίαν· πῶς γὰρ ἂν ἤραντο, τὸν σταυρὸν ἑαυτῶν,
εἰ οὐκ ἐγίνωσκον, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν αὐτοῖς, δόξαν
ἀποκαλνφθῆναι, ὡς ἔφη τὸ Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς; ὧν
ταῖς πρέσβειαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Τὸ
ὡς ἄνω ψάλλεται, ὅταν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν
Νεομαρτύρων).

Εἴτα ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν καὶ οἱ Κανόνες, ὁ
Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Θεοτόκου, τοῦ Τριωδίου εἴ ἔστι,
καὶ τῶν Νεομαρτύρων.

*Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ β'. Ὁ εἰρμὸς (Μ. Σαββάτου).
Κύματι θαλάσσης.*

Κύριε Θεέ μου, τὴν δόξαν ἀτύφως βοήθει ἄσαι με,
Νέων Μαρτύρων Σου, τῶν τῆς Ῥωσίας οἷς πύλας,
οὐρανοῦ Αὐτὸς ἠνέφξας, ἐξ ἀγάπης ἕνεκεν, ὀδύνης ἧς
ὑπέμειναν.

Κύριε Θεέ μου, ὁ ἐκπαλαι δόξη τιμῶν Σοῦ
Μάρτυρας, ὧν καὶ τὰ λείφανα, ἐν ἐκκλησίαις
ἀπάσαις, δι' Ἐγκαίνια νενέμηνται, καὶ Μαρτύρων
Νέων Σου, τὰ λείφανα νῦν δόξασον.

Ἅγιε Μάρτυς, Νικόλαε ἄναξ ὁ θρόνου ἑκπτώτος, βίᾳ
γενόμενος, ὡς Βασιλεῖ οὐρανίῳ, μείνας ὄντως πιστὸς

πρέσβευε, ἐν δεινοῖς δωρήσασθαι, ἡμῖν θείαν παράκλησιν.

Τύχων Πατριάρχα, παιδεύσας ὁ τέκνα σου τὰ ἀνήκοα, ξυλίνην ράβδον τε, λαβὼν παρὰ Βλαδίμηρου, τοῦ πριμάτου Πέτρου σύ, πλανηθέντα ὄρεσιν, ὡς πρόβατόν με ζήτησον.

Θεοτοκίου.

Γῆθεν μεταστᾶσα, τὸν κόσμον Παρθένε οὐκ ἐγκατέλειπας, γῆν τῆς Ῥωσίας δέ, οὐκ ἀπηρνήσω ἀλλ' ἐξί, δοξασθῆναι ἐπηυδόκησας, ἐν Νεάθλοις Μάρτυσι, τοῖς τούτων ἀγωνίσμασι.

Ψδὴ γ'. Εἰρμός. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Ἐπαινον ὑμῖν ποῖον, προσοίσωμεν Μάρτυσι τοῖς τοῦ Λόγου, γενναίοις καὶ Ποιμέσι, τοῖς λογισθεῖσιν ὡς πρόβατα, τὰ πρὸς σφαγὴν ἐπάξιον; οὐκ ἔστι ράδιον, ἀλλ' ἐν ὕμνοις ὑμᾶς στέφομεν.

Σοὶ ὡς πρωθιεράρχη, Βλαδίμηρε ὁμώνυμε Ἁγίου, τοῦ φωτιστοῦ Ῥωσίας, ἤρμοζε πρώτῳ ἐνάρξασθαι, ἄθλων ὑπὲρ τῆς πίστεως, πρὸς θείαν ἄμιλλαν, θεοστέπτους ἔλξαι Μάρτυρας.

Ἐν τῇ γενναίων τάξει, τῆς πόλεως τῆς τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὀρῶμεν Ἱεράρχα, Βενιαμίν σε φιλούμενε, ὑπὸ σῆς ποιμνῆς ὡς ὁ πρὶν, υἱὸς τοῦ Ἰακώβ, σοῦ συνώνυμος πεφίληται.

Πρῶτος ἐν παρατάξει, σὺ δέδειξαι τῶν νέων Ἱεροάθλων, Θεοῦ σὰς πρὸ τοῦ θρόνου, ᾧ Ἰωάννη

πανάριστε, τοῦ Τσαρσκογιε Ἱερουργέ, λόγῳ ἀνδρείᾳ
τε, πρὸ δημίων ἀπαράμιλλος.

Σὺν τοῖς μνημονευθεῖσιν, ἡ σύμπασα τῶν
Ἱεροομαρτύρων, τῶν Νέων θεοδεκτοῖς, ὑμῶν
πρεσβείαις δεόμεθα, χεῖρας ἡμῖν ὀρέξατε, πρὸς τὴν
βοήθειαν, τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς ἔνδοξοι.

Θεοτοκίου.

Εὐσπλαγχνε Θεομήτορ, ἀπείρανδρε μόνη Ἀγνή
Παρθένε, ἡ ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ σου, σταυρώσει Τούτῳ
συμπάσχουσα, ἄλγει ψυχῆς Σὲ ἔγνωμεν, ἐν τῇ Ῥωσίᾳ
τε, καὶ διασπορᾷ μεσίτριαν.

Κουτάκιον τῶν Νεομαρτύρων.

Ἦχος β. Χειρόγραφον εἰκόνα

Ὑμεῖς ὧ Νέοι Μάρτυρες τῆς Ῥωσίας, οἱ ἐν γῇ τὸν
βίον ὁμολογία, Ὁρθοδόξου τῆς πίστεως, ἐν βασάνοις
τελέσαντες, δι' ὧν καὶ πρὸς Χριστόν, τὴν παρρησίαν
ἐκτήσασθε, Αὐτὸν ἐκδυσωπεῖτε, δοῦναι ἡμῖν τὸ σθένος,
ὑμᾶς τοῦ ἐκμιμεῖσθαι, οὓς οὐ δεσμὰ οὐδὲ σφαγαί, τοῦ
Θεοῦ χωρῖσαι ἰσχῦσαν.

Ὁ οἶκος, πρὸς τό: Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα,

Ὅτε ἐν τῇ Ῥωσίᾳ, ἡ θλίψις κατ' Ἐκκλησίας, πυρὶ
διωγμῶν ἐπέστη, καὶ ὁ Κύριος οὐκ ἤθελε, δῶρα ἐξ
ὑλῆς φθαρτά, καὶ ἀναθήμασιν οὐκ ἠρέσκετο, Ἱερεῖς
πολλοί, Ἱεράρχαι τε οὐ προσέφερον, τοιαῦτα τῷ Θεῷ,
νοοῦντες τὴν Θεοῦ βουλήν, ἑαυτοὺς δ' ὡς θυσίαν
ἤνεγκαν, ἅμωμον καθάπερ, Χριστῷ δι' ἧς εἰς Ἁγία,

τῶν Ἀγίων Αὐτὸς εἰσβεβήκασι· δοξάσωμεν οὖν μιμούμενοι, μέλποντες τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν, οὓς οὔτε θλίψεις, οὐ δεσμά, οὐδὲ σφαγαί, τοῦ Θεοῦ χωρῖσαι ἴσχυσαν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς σαρκὸς ἀσθενεῖα ὥσπερ ἡμεῖς, ὑποκείμενοι ὕψει τῶν παλαιῶν, Πατέρων ἐφθάσατε, τῆς Ῥωσίας πανεύφημοι, οἱ Ὁμολογηταὶ νῦν, Μονῇ τοῦ Σολόφσκι τε, καὶ φυλακαῖς ἐν ἄλλαις, εἰρχθέντες ἐξόριστοι, ἐνθα καὶ αἱ θλίψεις, ὑμῶν ηὔξηνται πλέον, σὺν αἷς καὶ παράκλησις, πρὸς ὑμᾶς ἡ θεόπεμπτος, καὶ εἰς χώραν εἰσῆλθετε μακαρίας ἀνέσεως, ἄφθαρτον ὁρῶντες τὸ φῶς, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ ὃν μὴ παύσησθε, ἱκετεύοντες, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ρύεσθαι.

Δόξα. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀγροτῶν ἦν γονέων Ἱερεὺς ὁ Ἀλέξιος, ὃς καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θύσας ἀντὶ ἄλλου συλλειτουργοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο λαμπρῶς ὡς Πέτρος ὁ ὁμόφρων Ἱερεὺς, ὃς εἰς στόμα αὐτοῦ ἔλαβε τὴν βολήν, Μαρτύρων κατέστη κλέος. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, τούτους πρὸς τὸ Μαρτύριον. Δόξα τῷ Ἀθλοθέτῃ αὐτῶν τῶν πρεσβευτῶν δι' ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος α΄. Γυναῖκες πρὸς τὸ Μνημα.

Ἡμῶν τῆς γενεᾶς οἱ Νεομάρτυρες καίρουσι, πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου χωροῦντες ὑπαντήν ὃν ὑπήντησεν, ὁ πρέσβυς τῷ πάλαι Συμεῶν, ἀπόλυσιν βίου ἐκζητῶν, ὃν λιταῖς ἡμῖν παράσχου, Χριστὲ βεβαίαν τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν, λιπεῖν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν, μεθ' ὧν καὶ Θεοτόκου ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῶν ὧδε νῦν ὑμνουμένων, ἐκλεκτῶν Ὁμολογητῶν Σου, πάντων δ' Ἀγίων ὁμοῦ.

Ὤδὴ δ'. Εἰρμός.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ἐν Σταυρῷ Σου θείαν κένωσιν.

Ἡ μιανθεῖσα γῆ ταῖς πράξεσι, τῶν ἀθέων ἐχθρῶν, ἠυλόγηται καὶ πάλιν, αἵματι ραντισθεῖσα σῶν, Σῶτερ Ἀθλητῶν, ποταμῶν τε θαλάσσης, πνιγέντων ὕδασι.

Ἱερομάρτυς λύχνη τοῦ Τομπόλσκ, ὁ συνώνυμος ὧν, τῆς Μόσχας Ἑρμογένους, ὡς φλόξ σὸς βίος ἐλάμψε· Τούρα ποταμός, οὐκ ἴσχυσε σβέσαι, ἡμῶν μνημόνευε.

Φρικτὰς βασάνους καθυπέμεινεν, ὁ ποιμὴν ὁ τοῦ Πέρμ, Ἀνδρόνικος ὀτρύνας, τὸ ποίμνιον ὁμόσαι τε, κατὰ τῶν ἀρχῶν, τῶν ἀθέων τυράννων, Μάρτυς γενόμενος.

Καὶ Ἱεράρχης ὁ τὸν Τσέρνιγκοφ, ἐρευνῶν σὺν πολλοῖς, Βασίλειος τὸν τρόπον, σφαγῆς τοῦ Ἀνδρονίκου, ἤθλησαν ὁμοῦ, πρὸ Κυρίου ἐστῶτες, ὡς Νεομάρτυρες.

Ὑπὸ Ῥαζὶν σφαγέντα Ἰωσήφ, Ἱεράρχην τὸ πρὶν, δοξάσας Μητροφάνης, καὐτὸς σφαγὴν ὑπήνεγκεν, σὺν τῷ Λεοντίῳ, Ἀστραχὰν Ἱεράρχαι, οὓν οἱ τρισμακάριοι.

Θεοτοκίου.

Ἐκ τῶν χειρῶν πιστῶν ἡρπάγησαν, ὑπ' ἀθέων
Ἀγνῆς, παρθένου Θεοτόκου Εἰκόνες ἐκ καρδίας δέ,
Ὁμολογητῶν, ἐν δεσμοῖς καὶ βασάνοις, οὐκ
ἀνεσπάσθησαν.

Ὡδὴ ε΄. Εἰρμός. Θεοφανείας Σου Χριστέ.

Πέτρε καὶ Κύριλλε ὑμεῖς, κἄν οὐ ταύτου, τοῦ
χαρακτῆρος ὅμως, ἠνωμένοι πίστει ἐν τῷ πνεύματι,
ἐξορίας τόπῳ ἐτηρήσατε, Ἐκκλησίας τὸ ἀκραιφνές,
δίκαιον ὤφθητε, Θεοῦ βασιλείας, πολῖται ὑπὲρ ἡμῶν,
αἰὲν πρεσβεύοντες.

Τῆς Ἐκκλησίας Γιαροσλάβ, Ἄγγελος σὺ,
Ἀγαθάγγελε ὤφθης, καὶ εὐφραίνου νῦν μετὰ τῶν
φίλων σου ἀδελφῶν τῶν σῶν γὰρ κεχώρισαι, μὴ
στοιχοῦντων ὡς σὺ στερρῶς θεσμοῖς δικαίοις τε, τοῖς
τῆς Ἐκκλησίας, Ἀγγέλων φανεῖς χαρά, σταυρῷ
στερήσεων.

Σὺ τοῦ Μεγάλου Νόβγκοροντ, κλέος νῦν εἶ, Ἀρσένιε
ὡς στῦλος, Συμβουλίου ἀπασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ἡ ψυχὴ
σου σφόδρα γὰρ τέθλιπται ὡς εὐρέθης ἐν τῇ εἰρκτῇ,
ἀλλὰ προβέβληται, ἡ στερρὰ σου πίστις, νικῶσα τῶν
πειρασμῶν, τὸ ἀγριώτατον.

Βίος ὁ τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὡς θαυμαστός, τοῦ ἐν
νήσοις Σολόφσκι! Σιβηρίας ποταμοῦ ἐν ὄχθῃ γάρ, καὶ
δεινῶς τῷ ψύχει τρυχόμενος, ράσον δέδωκεν Ἱερεῖ,
τινὶ μὴ ἔχοντι, θανὼν ἐν σχεδία, οὐκ ἄξιός ἦν αὐτοῦ,
κόσμος ὡς γέγραπται.

Θεοτοκίον.

Ἡ ὁδηγὸς Ἱεραρχῶν, μόνη Ἀγνή, Ἀειπάρθενε κόρη,
Θεοτόκε τῶν στερρῶν φρονήματι, καὶ ἡμᾶς νῦν
δίδαξον σκέπτεσθαι, πράττειν ἅμα τε κατ' αὐτούς,
ὀρθῶς τὸ θέλημα, τοῦ ἐκ Σοῦ τεχθέντος Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ σαρκός, μηδὲν φειδόμενοι.

Ῥδὴ σί'. εἰρμός. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Κληρονόμους, Ἐδὲμ τοῦ γενέσθαι, ὑμῖν ἐδόθη τῆς
τερπνῆς, ἡ χάρις ᾧ Ῥωσίας, Νεομάρτυρες
εὐλογημένοι, ἐν μέσῳ πόνων, ὑμῶν τὴν κατάπαυσιν,
εὐρηκότες καὶ δικαιοσύνην, ἣν ἐδιψήσατε ᾧδε ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ παρὰ Θεοῦ νῦν ἐδοξάσθητε.

Ἐν ἀφύκτοις, δεσμοῖς αἱ τοῦ Τσάρου, κόραι αὐτοῦ
σὺν τῇ Μητρί, λόγων ἀνδρῶν Ἀγίων, ὑπομνήσεσι
παρηγοροῦντο, Χριστοῦ γενέσθαι, νύμφαι ὡς
γλιχόμεναι, ᾧ Ἀλέξιος ἐν μαρτυρίῳ, αὐτῶν ὁμαίμων
χεροὶ πατρὸς κομισθεὶς ἔσφακται πρεσβεύων σὺν
αὐταῖς τῷ Χριστῷ.

Ὁρυχείου, φρέαρ ἐστὶ τάφος, τῆς Ἑλισάβετ καὶ
ὁμοῦ, τῆς ἀδελφῆς Βαρβάρας, καὶ τῶν ἐξ Συναθλητῶν
ἐτέρων, τοῦ Ἰωάννου, τὰς πληγὰς ἔνθα ἔδησε, τοῦ
Ἀλαπέφσκ Μάρτυρες Νέοι, εὐχῶν μοτώσει ἡμῶν τὰ
ἔλκη ψυχῶν δῆσατε ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οἱ παθόντες, ἐν γῇ τῆς Ῥωσίας, ἐν ταῖς ἡμέραις
διωγμῶν, γνωστοὶ σὺν τοῖς ἀγνώστοις, ἐκλεκτοὶ Θεοῦ,
γυναῖκες, ἄνδρες, οἱ Μοναχοὶ τε, καὶ τῶν παιδῶν ἡ
πληθὺς, ἐνισχύσατε τοὺς μεμνημένους, ὑμῶν τῶν

ἄθλων ὁμαλυνθῆναι ἡμῖν, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὁδὸν δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἡμῶν γένος, τῶν δεινῶν πολλάκις, εὔρε τὴν λύτρωσιν εὐχαῖς, πρὸ σῶν σεπτῶν Εἰκόνων, Θεοτόκε πιστῶς δεομένων, καὶ νῦν Κυρία, σαῖς πρεσβείαις σύναψον, τὰς πρὸς Σὲ ἡμῶν δεήσεις πάντων, πρὸς τὸν Υἱόν Σου σῶσαι ἡμᾶς συμφορῶν, Τοῦτον δυσωποῦσα ὥς Πανεύσπλαγχνον.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ῥώσων Ἀγίων Νεομαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τῶν ἐπὶ ἀθέου Κομμουνισμοῦ ὁμολογησάντων καὶ ἐν φρικταῖς φυλακαῖς, δειναῖς ἐξορίαις, πικραῖς βασάνοις, ἐν παγετῷ καὶ κρύῳ, ἐν δίψει καὶ πείνῃ καὶ ποικίλοις τρόποις μαρτυρησάντων.

Στίχοι

*Μάρτυρες ἐδείχθησαν Θεῷ Νέοι,
Ῥωσίας γέννημα, Ὁρθοδοξίας κλέος.*

Ὁδὴ ζ'. Εἰρμός. Ἀ φραστου θαῦμα.

Ἡ Ἐκκλησία, ἡ τῆς Ῥωσίας δεδόξασται, ταῖς βασάνοις Νέων Ἀθλητῶν, ἡμῶν συγγενῶν, πάσης ἡλικίας τε, τάξεως πάσης τε τῶν σφαιγιασθέντων, Λυτρωτά, ὑπὲρ Σοῦ ὑπὸ ἀθέων.

Ἰωάννης ἀπὸ τὴν Ῥήγα, ὁ χαριτώνυμος, Ἱεράρχης μέγας καὶ λαμπρὸς, καὶ Τύχων ποιμὴν Βορονέζ

θαυμάσιος, ἐν Συμφερουπόλει Ἀλέξιος ὁ Θεῖος,
πρεσβευτάς, ἀεὶ ἔχομεν πάντας.

Ὡς τὰ πτηνὰ οὐρανοῦ τὰ ἀγνότατα, εἰς φωλεὰς
Παράδεισον τὰς τερπνάς, τοὺς νέους Ῥωσίας
παράλαβε Μάρτυρας, ἵνα δοξάζουν ἀεὶ τὸ ὄνομά Σου,
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ Ἀγνή Ἀειπάρθενε, τὸν λαὸν σου
ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ δίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ
πολέμιον, πρὸς τὸν Υἱόν Σου μὴ παύσης δυσωποῦσα,
Παναγία, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Ὠδὴ η΄. Εἰρμός. Ἐκοτῇθι φρίττων οὐρανέ.

Θεῖον λουτρὸν ἀμόλυντον, ἐλάβετε Μάρτυρες τοῦ
Θεοῦ οἱ ἀθληταί, καὶ αἵμασι τοῖς σοῖς ἡλούσθητε, καὶ
ἱματίοις λευκοῖς ἐνδύσασθε καὶ Χριστοῦ χιτῶνα, διὸ
Θεὸν ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Ἱεράρχην Ἰωσήφ, τὸν Πετρουπόλεως γόνον
θεῖον καὶ βλαστόν, ἀγνόητος ἐγκαλλώπισμα, μύστην
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀσπλάγχνως αὐτὸν ἀφορισθέντα,
ἀδίκως διωχθέντα, ἄσπιλον φυλαχθέντα, διὸ αὐτὸν
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ποιμένες ἐνδοξοὶ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχιποίμενος
γλυκυτάτου Ἰησοῦ, ἰδοὺ γὰρ Ἱεράρχαι Ἅγιοι, ὁ
Σεραφεῖμ τοῦ Οὐγκλίτς, καὶ Μάξιμος Σερπούκωφ, οὓς
πάντες ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Θεὸν δοξολογεῖτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Νύμφη τοῦ Θεοῦ, τὸν κόσμον λύτρωσαι ἐκ
βελῶν τοῦ πονηροῦ, Ῥωσίας τὸν καρπὸν εὐλόγησόν,
Θεῖον Μαρτύρων χορὸν, καὶ νέφος Ἁγίων καὶ
δικαίων, διὸ σὲ ἀνυμνοῦμεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν,
Ἀνύμφευτε Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ.

Νεομάρτυρες πάντες, τῆς Ῥωσίας τὸ θαῦμα! ὅπερ
ἐχάρισε Χριστός, μεγάλη δωρεά, ἀνυψούμεθα νῦν
ἀπολαμβάνοντες τὴν χαρὰν τὴν ὑψίστην, γευόμενοι
αὐτήν, ταῖς πρεσβείαις ἀπάντων Νεομαρτύρων ἡμῶν.

Ὡ τῆς γενναίας ψυχῆς των, τῶν Μαρτύρων ἀπάντων
οὓς ἐστεφάνωσε Χριστός, ἐδόξασεν αὐτούς, τὴν
ἀμώμητον γὰρ Πίστιν ἐτράνωσαν, ὑπερύψωσαν πόθῳ,
ἐτίμησαν λαμπρῶς, καὶ νῦν χαίρουσιν πάντες, Θεὸν
δοξάσαντες.

Ὡ γενναιόφρων Λυδία, σὺ καὶ Κύριλλον πάντως
παρεδειγμάτισας σαφῶς, μὲ πίστιν κραταιάν, καὶ
Ἀλέξιον καλῶς ἐπεστήριξας, μὲ τὸν Θεῖόν σου λόγον
ἐπύρωσας αὐτόν, τὴν τριάδα Ἁγίων ὕμνοις τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ἀκάθιστον ὕμνον, εὐλαβῶς ἐκελάδει
Ἱερομάρτυς ὁ λαμπρός, Βλαδίμηρος σοφός, Σὲ
ἐπόθει σφοδρῶς, εἰς Σὲ ἐδέετο, ἵνα δείξης Παρθένε τὴν
σὴν βοήθειαν, καὶ λαὸν σου πιστόν, διαφυλάξης
Ἀγνή.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γενναῖοι Νεομάρτυρες, τρανῶς ὁμολογήσατε, ἐν μέσῳ τῶν κακοτρόπων, ἀπίστων καὶ τῶν τυράννων, τὴν Πίστιν ἐδοξάσατε, πάντας ἡμᾶς στηρίζατε, ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι, ὡς μιμηταὶ τοῦ Κυρίου.

ΑΙΝΟΙ. Τροπάρια δ' τῶν αἰνῶν Ἀναστάσιμα, καὶ δ' τῶν Νεομαρτύρων. Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος πλ. Β'.

Πόνον δυνατώτατον ἡ Ῥωσικὴ Ἐκκλησία, ἐκ τοῦ ἀπηνοῦς διωγμοῦ ἐμπόνως αἰσθάνεται εἰς τὰ βάθη της, καὶ ὁ πιστὸς λαὸς δέεται γοερῶς, τῶν Μαρτύρων τὰ παθήματα, πάντοτε σκέπτεται, πέμπει καὶ δεήσεις πρὸς Κύριον, Αὐτὸν καθικετεύει νῦν, καὶ τοῦ Ἱεράρχου τοῦ Βλαδίμηρου, τὸ μαρτύριόν του, θαυμάζοντες Ῥωσίας οἱ πιστοί, πρὸς τὸν Θεὸν ἱκετεύουσιν, ἵνα ἐνισχύῃ αὐτούς.

Τύχων ὁ μακάριος, καὶ ζηλωτῆς Πατριάρχης, πρῶτος ἐμνημόνευσε, καὶ δεήσεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Κύριον, διὰ τοὺς Μάρτυρας, ὡς καὶ τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχας καὶ Ποιμένας του, καὶ τὸν Βλαδίμηρον, τὸν ἀμνὸν σπηλαίων τὸν Ἅγιον, Πέτρον καὶ Γερβάσιον, Ἱερομάρτυρας διακόνους τε, Πέτρον Παῦλον πάντας, Ῥωσίας τὰ σεπτὰ καυχήματα, ἀεὶ πρεσβεύσατε Μάρτυρες, πρὸς Θεὸν τὸν Ὑψιστον.

Ὅλοι θεῖοι Μάρτυρες, τῶν αἱμάτων τοῖς σοῖς ρείθροις, ψυχὴν ἐλευκάνετε, πάγχρυσά ἐνδύσασθε τὰ ἱμάτια, χαρὰν λαμβάνετε εἰς τὸν Παράδεισον, ἐπαξίως ἡγωνίσθητε, ἐκοπιάσατε καὶ νῦν ἡγιάσθητε ἅπαντες,

ὕμᾱς δὲ νῦν γεραίρομεν καὶ καθικετεύομεν τὸν Σωτῆρα καὶ Δοτῆρα πάντων, χαρίτων τε καὶ Θεῖαν δωρεῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε πρὸς Θεὸν τὸν εὖσπλαγχνον.

Συγκλονιστικώτατον, τῶν σῶν Μαρτύρων τὸ τέλος, Στεφοδότα Κύριε, δῆμιοι ἐθαύμασαν καὶ ἐτρόμαξαν, φρικτὰ μαρτύρια, μετὰ χαρᾶς πολλῆς, τὰ ἐδέχθησαν οἱ Μάρτυρες, οὐδὲ γογγίσαντες, ἀλλὰ καρτερῶς τὰ ὑπέμειναν! Πάντοθεν πολεμούμενοι καὶ παραμυθίαν εἶχον κρυφίαν, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη! ἔψαλλον μὲ γλυκεῖαν τὴν φωνήν, Χριστὲ Θεὲ Παντοδύναμε, λαβὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικόν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἅπασα ἡ Ῥωσία, ἐγκωμιάζει φαιδρῶς τοὺς ἄθλους τῶν Νεομαρτύρων, τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, τῶν Ἱεραρχῶν καὶ Ἱερέων, τῶν διακόνων τε καὶ μοναχῶν, τῶν δοκίμων καὶ λαϊκῶν, τῶν ἐρασιμίων αὐτῶν ψυχῶν. Καὶ γεραίρει γηθοσύνως καὶ πανευκλεῶς τὰς νίκας αὐτῶν, κατὰ τῶν ἀπίστων, τῶν ἀθέων καὶ μηδενιστῶν, τῶν ἀσεβεστάτων τυράννων, τῶν πιστῶς ὑπηρετούντων τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς αὐτῶν τοῦ διαβόλου. Ἀπαντες οἱ Νεομάρτυρες μὲ τὸ αἷμά των ἐπορφύρωσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωσιῶν. Ὡς θυσία ἄμωμος καὶ θυμίαμα εὐωδέστατον, ἀνῆλθεν εἰς Οὐρανοὺς ἡ Ὁμολογία καὶ τὸ Μαρτύριον αὐτῶν, εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ Κυρίου τὰ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα. Καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς ὠραῖσαν τὴν Θριαμβεύουσαν Ἐκκλησίαν οἱ τῆς Ῥωσίας πάνσεμνοι βλαστοί.

Ἐδωρησαν δὲ ὑμῖν τὴν πάντερπνον αὐτῶν εὐωδίαν τῆς Ἀγιότητος. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, φύλαττε ἀλώβητον τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν Σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσιμον.

Δοξολογία Μεγάλη.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἀπὸ τὴν γ' καὶ στ' ᾠδὴν, δ' Ἀναστάσιμα καὶ δ' τῶν Νεομαρτύρων.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ Μαρτυρικόν.

Κοινωνικὸν Ἀναστάσιμον: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... καὶ εἰ βούλει: Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον...

Μεγαλυνάριον πρὸς τό: τὴν τιμιωτέραν.

Μάρτυρες Ῥωσίας οἱ εὐκλεεῖς, οἱ νεοφανέντες, καὶ στερροὶ Ὁμολογηταί, ὑμᾶς εὐφημοῦμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ βασάνους, φρικτὰς ὡς ὑποστάντας, ὑφ' Οὗ ἐστέφθητε.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον.

Τῶν Νεομαρτύρων ἡ καλλονή, καύχημα Ῥωσίας, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, Τύχων ὁ παμμάκαρ, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀγίοις, πρὸς Κύριον ἀπαύστως αἰεὶ πρεσβεύσατε.